

Jänese ja karu äri

Elas kord seitsme maa ja mere taga Eestis üks kena väike jänes. Tal oli rebase kavalus, gepardi väledus, inimese tarkus. Muidu ta ehk ei olekski teiste hulgast silma paistnud, aga ta otsustas ühel kenal päeval hakata tegelema millegi kasulikuga, millegagi, mis oleks tulus nii talle endale kui ka ülejäänud metsarahvale. Ta käis päevast päeva mööda metsi ja laasi, kuusikuid ja männikuid, kuid tal ei tulnud pähe ühtegi head mõtet.

Ühel päeval, kui jänes oli parasjagu oma tavalisel ringkäigul, nägi ta eemalt oma põldu, mille ta aastaid tagasi oli rajanud, kuid mille olemasolu unustanud. See oli täis kapsaid ja kaalikaid, porgandeid ja rediseid. Jänes läks rõõmust pööraseks – ta jooksis põllule ja hakkas kahe suupoolega põllusaadusi pugima. Kuid siis järsku süttis tal peas lambike ja ta tuli oma elu parimale mõttele.

Ta lippas koju, võttis suure koti ja jooksis põllule tagasi. Pani koti head-paremat täis ja viis koju. Jänes käis põllul veel mitu korda, kuni seal polnud enam peaaegu midagi. Kuid see oli võlupõld, mis kasvatas ise saadusi juurde, olenemata ilmastikust ja aastaajast, seetõttu oli ka jänese mure murtud. Ta läks koju, meisterdas sildi, tegi endale leti. Järgmisel hommikul lippas ta metsa kõige käidavamasse kohta ning pani oma leti püsti. Leti kohal oli silt, mis ütles: „Jänese ettevõtlus“.

Loomulikult ei mõistnud metsaelanikud, mida selline pealkiri tähendab ja läksid huvi pärast vaatama, mida jänes seal teeb. Kuid jänesel olid omad plaanid. Kui metsarahvas tuli tema juurde kaema, millega ta hakkama on saanud, meelitas jänes nad ka oma kaupa ostma. Ta reklaamis kauba välja kui kõige parema ja kvaliteetsema kogu metsas ning metsarahvale see meeldis – kõik loomad ja linnud sumisesid jänese ettevõtte juures nagu mesilased meepotil ja jänese äri õitses. Kuna jänese ettevõtlus oli nii edukas, pidi ta endale ka töötajaid palkama ja oma äri laiendama. Nii said paljud metsaelanikud tööd – kes müüjana, kes kauba kohale toojana ning kes uute lettide ehitajate ning nende paigaldajatena. Kõik olid rahul.

Kuid ühel päeval ilmus metsa karu Ott naabermetsast. Ta rääkis metsarahvale, et jänes on ehitanud oma ettevõtte üles ebaausalt ja võõraste vahenditega. Ta kutsus metsaelanikke enda juurde ja ütles, et tal on sama kvaliteetne kaup, kuid odavam ning et tema äris saaks tööd kolm

korda rohkem metsaelanikke kui jänese ettevõttes. Loomulikult tärkas kõigis metsaelanikes uudishimu karu Oti äri vastu. Nad läksid koos Otiga seda üle vaatama ja jänes jäi neile kurvalt järele põrnitsema.

Oti äri oligi kõike seda, mida ta oli lubanud. Sama kvaliteediga kui jänesel ja ka odavam ning ta palkas tööle tõepoolest kolm korda rohkem naabermetsa elanikke kui jänes. Kuid jänes ei jäänud niisama omaette tihkuma kaotatud klientuuri pärast, ta hakkas hoopis nuputama, kuidas karu Otil oli võimalik oma äri ülal pidada nii odavate hindadega ja kolm korda suurema töötajaskonnaga.

Jänesel läks selle väljanuputamiseks mitu päeva, kuid lõpuks ta mõistis, mis on karu edu põhjuseks. Samal ajal edenes naabermetsas karu Oti äri tohutu kiirusega, näis, et kõik on jänese firma unustanud. Paljud metsaelanikud olid seal tööd saanud ja nad olid oma eluga rahul. Kuid jänes varitses oma põllul ja ootas.

Ja siis ühel ööl see juhtuski. Jänes oli peaaegu juba suigatanud, kui ta kuulis hiilivat krabinat. Ta ärkas paugupealt ja jäi kuulatama, see oli suurema looma sammude kõla, loomulikult, see oli ju karu Ott. Jänes hüppas põõsa tagant välja ja karu jäi talle varastamisega vahele. „Ah et siit sa oma kauba saadki, sa valelik petis. See on minu põld ja minu kaup, sa ei tohi seda varastada. Kas sa tahad tõesti, et ma su pettuse kõigile metsaelanikele paljastaksin?” uuris jänes Otilt. Ott oli kohkunud, loomulikult ta ei tahtnud seda ning ta pakkus välja omapoolse variandi: „Aga, jänes, mis oleks, kui me jõuaksime kokkuleppele?” Jänes uuris, millist kokkulepet karu silmas peab, kuid karule ei tulnud parasjagu midagi pähe. Aga siis tuli jänesele mõte: „Teeme nii, et sina, karu Ott, võid minu põllult endale kaupa hankida juhul, kui sa maksad mulle 20% oma kasumist ning mainid oma klientidele, et need saadused on minu põllult pärit. Samuti ei või sa minu kliente ja töötajaid minema meelitada ega mind laita ja süüdi mõista asjades, milles mina süüdi ei ole. Ainult siis, kui sa kõiki neid nõudmisi täidad, võid sa minu põllult kaupa saada ja me võime töötada konkureerivate ettevõtetenä naabermetsades. Ja mina ei räägi kellelegi sinu alatust pettusest. Me vormistame kokkuleppe kirjalikult ja kinnitame oma käpajälgedega. Mis sa selle peale kostad?”

Karu Ott jäi mõttesse, kuid nõustus jänese tingimustega. Nad vormistasid lepingu kirjalikult, leppisid ära ja töötasid veel pikka aega konkureerivate ettevõtetenä naabermetsades, ilma, et keegi kõrvaline oleks nende kokkuleppest teadnud. Kõik said lepingust kasu ja elasid

õnnelikult. Lõpuks said mõlemad Mart Laari nimelise elutööpreemia kui Eesti majanduse metsa minemisest päästjad.

Kevin-Markus Paulmann

Tabasalu ÜG, 7.klass

Juhendaja Krista Savitsch krista.savitsch@tyg.edu.ee